

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistva v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natísne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volitve so blizu, torej na delo!

Volitve za deželni zbor štajarski so že razpisane, in sicer se bo volilo za kmečke občine v ponedeljek, dne 21. septembra, za mesta, trge in kupčijski zbornici pa dne 23. septembra. Naših vrlih kmetov ni treba več učiti, kako naj volijo; oni so politično že izšolani in volijo soglasno, kakor jim svetujejo njih zaupni moške in pa voditelji, ki so združeni v »Slovenskem društvu«. To društvo postavlja kandidate, kakoršnih smo potrebni, krščanske, modre in pravične moške.

Svet je v naših časih tako zmeden, kakor bi bil iz ojníc vržen: vse je nezadovoljno, vsi tožijo o krivicah in o slabih časih; oglašajo se različni zdravniki, in vsak priporoča drugo zdravilo za bolni človeški rod in drugo vez za razvozlano človeško družbo. V tej zmešnjavi, ko nobeden prav ne vé, komu bi verjel, mora biti naša vodnica sv. vera, to je večna resnica, katero nam je sam božji Sin iz nebes prinesel. Zato priporočamo za poslance krščanske moške, kateri bodo, od sv. vere razsvetljeni, vselej pravo pot zadeli, da nam pomagajo in nam pripomorejo do dobrih postav.

Ker je pa za poslanca treba tudi precej skušnje tega bridkega pozemskega življenja in nekaj učenosti, zato priporočamo za poslance vselej najmodrejšie moške, kar jih v svoji sredi imamo. Kdor je pa krščanski in moder, je tudi pravičen; in kdor je pravičen, se bo potegnil za revno delavno ljudstvo, kjerkoli se mu krivica godi, potegnil se bo pa tudi za slovenske pravice, saj mi Slovenci nič krivičnega ne terjamo, ampak le to, kar nam gre po božjih in človeških postavah. Take kandidate bo postavilo »Slovensko društvo«, in mi smo preverjeni, da bodo tudi ti izvoljeni. —

Slovenci se pa ne smemo zadovoljiti samo s kmečkimi občinami, mi moramo svojo srečo poskusiti tudi v mestih in trgih. Mi ne potrebujemo tujih žrebljev v našem telesu, mesta in trgi na slovenski zemlji morajo slovenski biti. V resnici je tudi večina prebivalcev v teh mestih in trgih slovenska, kar se za »Nemce« šteje, so ponemčenci ali pa odpadniki t. j. nemškutarji, ki dostikrat še dobro nemški ne znajo. Da bi nam taki jezike kazali in nam noge podstavljali, tega nam ravno ni treba trpeti. Če že prav na prvi naskok ne zmagamo, vendar moramo svetu pokazati, da ta mesta in ti trgi niso tako »čisto nemški«, kakor jih nemško-liberalni časniki opisujejo. Po vseh spodnještajarskih mestih mora slovenska stranka svoje slovenske kandidate postaviti.

Samo v Mariboru bo bolje kazalo, priporočiti v volitev nemškega krščanskega socialista. Tacega bi lahko volili: 1. Slovenci; 2. vsi duhovniki in drugi verni katoličani; 3. vsi Nemci, ki so pristaši dr. Luegerja in njegove protijudovske stranke, in takih je v

Mariboru vsaki dan več. Ako pridno delamo in v Mariboru lepo število glasov za takega kandidata vkup spravimo, potem se bo sama od sebe rodila misel, da je treba v Mariboru ustanoviti krščansko-socialno stranko, katera bi se nemškim nacionalcem in liberalcem nasproti postavila; Slovencem pa bi morala nehlinjeno, odkritosrčno pravičnost obljubiti. To bi se iz Maribora kmalu raztrosilo po vseh spodnještajarskih mestih in trgih, v katerih bi potem drug, boljši duh zavladal; dosedanje sovraštvo med Slovenci in Nemci bi prenehalo in se v prijaznost spremenilo; imeli bi spet ljubi mir, katerega sam Bog ljubi in zapoveduje, dokler je mir pravičnosti, ne pa mir, ki ga naredi kruta sila. Na delo torej rojaki, volitve so blizu!

Iz oklica združene katoliške ljudske stranke na Koroškem.

(O deželnozborskih volitvah.)

Katoličani, Nemci in Slovenci, spoznavamo, da je božja previdnost ločila ljudi po národih. Samo krščanska pravičnost more rešiti in odstraniti tudi težave, ki nastajajo vsled tega, ker so na svetu različni národi. Z ozirom na skupna krščanska načela in iz ljubezni do skupne avstrijske domovine bodo se naši poslanci obeh národov medsebojno podpirali. Samo ob sebi se razume, da bodo svoje posebne národne težnje odkritosrčno zastopali. Nad národnostjo nam je vera; katoliška vera veže avstrijske národe s cesarsko hišo; ravno tista vera bode tudi podlaga miru med Nemci in Slovenci na Koroškem. — Kar pa zadeva posamezne točke in opravke deželnega zbora in odbora, bodo se naši poslanci ozirali na to-le:

Deželne potrebščine in javne stavbe. Ko se ohranjujejo in napravljajo neobhodno potrebne ceste, urejajo potoki in hudourniki ter zboljšajo zemljišča, je skrbeti za to, da se pri tem mejaši preveč ne obložijo. Velike stavbe in krajevne železnice naj se, kedar je le mogoče, zidajo, ne da bi bilo treba zvisati deželnih dklad, z radodarnimi doneski, podporami in drugimi dohodki; vselej mora se gledati na to, da se o pravem času poplača (amortizuje) dolg, ki se je napravil.

Šola. Po sklepih avstrijskih katoliških shodov in po skupnem pastirskem listu avstrijskih škofov (1890) želimo in hočemo pred vsem za katoličane katoliške šole, katere država po svoji pravici nadzoruje. Šole naj se uravnajo drugače za mesta in drugače za deželo, ker so po mestih in po deželi tudi čisto drugačne potrebe, na katere se more šola ozirati; dalje hočemo šole, v katerih se otroci poučujejo na podlagi materinega jezika in šole, v katerih se morejo šolarji (ako je potreba) na-